

Kan det betale sig?

Af Preben Bang Henriksen

advokat, folketingskandidat (V)
i Aalborg Nord, Ved Stranden 22, 3.
tv. 9000 Aalborg
pbh@BangHenriksen.dk

SNYD: For en måneds tid siden fik selskabstømmeren Bjørn Stidl sin straf. Han havde snydt staten for millioner af kroner i skat. Han var ikke til stede under domsafsigelsen, for han er bosat i Paris med Porsche og luksuslejlighed.

Her har han sandsynligvis hævet champagneglasset, da dommen blev forkyndt: Seks års fængsel. Men han skulle have haft syv år, sagde Østre Landsret. Han fik så et års rabat, fordi han også havde snydt hundredvis af skotske pensionister ved at stjæle deres pensionsfond, hvilket havde indbragt fire et halvt års fængsel i England (heraf afsonet en

fjerdedel). Selvfølgelig skal man have rabat, når man kan lave to så store forbrydelser stort set samtidig.

Nå, men en gang skattesnydt til 322 millioner blev altså takseret til seks års fængsel. Nu er seks års fængsel ikke seks års fængsel. Det er derimod tre års fængsel, hvis man deltager i lidt undervisning i fængslet - hvis ikke, så er det normalt fire år. Fratrukket det beløb, som staten trods alt konfiskerede - og med en reel fængselstid på tre år (her trækker jeg ikke weekendorlovs fra) - så giver tyveriet en månedsløn på 7,3 millioner kroner. Skattefrit, vel at mærke.

Lidt tidligere på året havde vi Stein Bagger - vel nok danmarkshistoriens største økonomiske forbryder, dog tæt efterfulgt af min partifælle Alberti.

Nogle ville nok tro - med en straf ramme på 12 års fængsel - at Stein lå lige omkring de 11 tre kvart. Men nej: Syv år til Stein Bagger, for han havde jo medvirket til sagens opklaring (?). Han havde dog ikke medvirket

mere end, at han stadig ikke har fortalt om de 200 millioner kroner, som sandsynligvis er forsvundet under den sidste pilgrimsrejse til USA, efter at han forlod verdens dyreste hotel uden at betale regningen. Jo, han fortjener selvfølgelig en klækkelig rabat for det enestående samarbejde med politiet.

Ganske ligesom Bjørn Stidl får han selvfølgelig 50 pct. rabat i strafudmålingen, hvis han deltager i fængslets uddannelsesprogram, så han skal afsone tre et halvt års fængsel, selvfølgelig med udgang hver tredje uge. Målt på de 200 millioner

kan han ikke hamle helt op med Bjørn Stidl, idet han må nøjes med en månedsløn på 4,7 millioner kroner. Skattefrit naturligvis.

Lad os til slut tage nogle mere simple forbrydere. Den Danske Banks fordelingsafdeling blev huseret at nogle voldsomme gangstere, der rendte med 6,5 millioner kroner hver. De fik hver fire års fængsel, det vil sige potentiel løsladelse efter to år.

Det indbringer hver af dem en månedsløn i spjældet på 267.000 kr. Skattefrit naturligvis.

Jeg spørger: Hvordan skal det på nogen måde virke afskrækkende overfor andre, der fristes af samme tanker, når præmien - selv i aller værste tilfælde - er så høj som beskrevet ovenfor?

De strafniveauer, der opføres med i disse typer forbrydelser, er helt ude af trit med virkeligheden og med befolkningens retsopfattelse. Burde straffen ikke i langt højere grad afspejle det udbytte, som forbrydere har stukket i lommen til senere brug?